

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT HẢI NGOẠI TẠI CANADA
HỘI ĐỒNG ĐIỀU HÀNH

Executive Board

1002 W. Somerset St. Ottawa, On. K1R-6R9. Canada

Tel. (613) 231-2516 Fax: (613) 231- 3473

Số 001/VPTT/HĐĐH

THƯ THỈNH NGUYỆN

Kính đệ: Hòa Thượng Thích Quảng Độ
Viện trưởng Viện Hóa Đạo GHPGVNTN

Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính bạch Hòa Thượng,

Trước hết, chúng con, toàn thể thành viên thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Canada, xin đê đầu kính lễ Hòa Thượng để bày tỏ niềm kính ngưỡng sâu sắc, không gì đổi thay đối với một bậc thạch trụ tông lâm, đạo hạnh rõ ràng và trí tuệ sáng ngời, đã từng đem sinh mệnh của mình để bảo vệ và lãnh đạo Giáo Hội vượt qua bao chương duyên nghịch cảnh của vận nước vận đạo suốt 30 năm qua.

Vừa qua tại miền Nam California vào ngày 18 tháng 12 năm 2005, Giáo Hội PGVNTN tại Hoa Kỳ đã tổ chức “Lễ Kỷ Niệm 30 năm GHPGVNTN vận động cho tự do tôn giáo, nhân quyền và dân chủ”. Buổi lễ đặc biệt vinh danh các Thánh Tử Vì Đạo và giới thiệu điểm son sáng chói của Giáo Hội trong quá trình đấu tranh vì đại khối dân tộc trong giai đoạn lịch sử đen tối của quê hương, đồng thời cũng đặc biệt ca ngợi thành tích vận động quốc tế của các thành viên Giáo Hội tại hải ngoại, và cuối cùng trước khi tuyên bố bế mạc, tuyên đọc Giáo Chỉ cung thỉnh chư tôn thành viên Hội Đồng Trưởng Lão Viện Tăng Thống và chuẩn y thành phần Ban Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo GHPGVNTN.

Lễ kỷ niệm ấy, dù được ghi nhận qua một vài báo chí địa phương như là một tin tức nóng bỏng cuối năm đối với cộng đồng người Việt trong vùng, nhưng đồng thời cũng là một biến cố làm cho nhiều Tăng Ni và Phật tử từng dần thân và ngưỡng vọng hướng đi của Giáo Hội phải sững sờ, kinh ngạc, và thất vọng.

Sững sờ vì buổi lễ tôn vinh công đức đấu tranh của Tăng Ni và Phật giáo đồ 30 năm qua lại biến thành cơ hội để giới thiệu một danh sách thay đổi thành phần nhân sự mới, chức vụ mới của Giáo Hội hiện tại như Giáo Chỉ số 02/GC/VTT đã nêu ra—là nhu cầu “bổ sung, chấn chỉnh và kiện toàn Hội Đồng Lương Viện”—mà xét thấy, đây là việc nội bộ Giáo Hội, không phải là thời điểm và hoàn cảnh thích hợp để tuyên cáo cùng báo chí truyền thông và đại chúng.

Kinh ngạc vì trong danh sách “bổ sung, chấn chỉnh và kiện toàn” ấy, đã ‘chấn chỉnh’ một số thành viên nòng cốt đã và vẫn đang tiếp tục làm sáng ngời uy tín của Giáo Hội ở trong và ngoài nước, đặc biệt là trường hợp Thượng Tọa Thích Tuệ Sỹ, là bậc hiền trí, từng sát cánh với nhị vị Hòa Thượng lãnh đạo Lương Viện để lèo lái con thuyền Giáo Hội, là một trong vài biểu tượng nổi bật nhất của Phật giáo Việt Nam đương đại, là thân tượng của thành phần trí thức và tuổi trẻ Việt Nam, Phật giáo hay không Phật giáo, cả trong nước lẫn hải ngoại.

Thất vọng vì buổi lễ kỷ niệm này, từ thời điểm tổ chức, cho đến nội dung lẫn hình thức

các văn kiện, đã lộ rõ nét hơn về sự thao túng, lạm quyền của một cư sĩ đối với hầu hết các sự việc trọng đại sinh tử của Giáo Hội.

Kính bạch Hòa Thượng,

Với ba phản ứng vừa nêu ở trên, chúng con đặc biệt quan tâm sự kiện Thượng Tọa Thích Tuệ Sỹ, Đệ nhất Phó viện trưởng, Thượng Tọa Thích Đức Thắng, Tổng Thư Ký, Thượng Tọa Thích Thanh Huyền, Tổng vụ trưởng Tổng Vụ Thanh Niên, Thượng Tọa Thích Phước Viên, Tổng vụ trưởng Tổng Vụ Giáo Dục, không còn đứng tên trong danh sách thành viên Ban Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo qua Giáo Chỉ dẫn thượng; và mới đây lại được tin Thượng Tọa Thích Phước An, Tổng vụ trưởng Tổng Vụ Văn Hóa, Thượng Tọa Thích Thái Hòa, Tổng vụ trưởng Tổng Vụ Hoàng Pháp, vừa từ chức. Sự kiện này đã thực sự gây xúc động và tạo nên dư luận xôn xao về sự rạn nứt trong Giáo Hội chúng ta mà chỉ được một vài thành viên thuộc Giáo Hội PGVNTN tại Hoa Kỳ giải thích một cách đơn giản là do Thượng Tọa Tuệ Sỹ nhập thất không đi họp, quý Thượng Tọa khác thì xin từ chức.

Sự giải thích như thế không được thích đáng và không thể nào ngăn cản một làn sóng dư luận và xung động trong Phật giáo sắp sửa xảy ra tại hải ngoại, tạo cơ hội tốt cho ngoại nhân cũng như chính quyền cộng sản nắm lấy để đánh phá và gièm pha tổ chức Giáo Hội.

Nếu vì nhập thất không đi họp mà bị loại trừ ra khỏi Ban Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo thì điều này cũng khó lòng được chấp nhận. Đặc biệt ở trường hợp Thượng Tọa Tuệ Sỹ, chỉ cần sự hiện diện trong danh sách thành viên Viện Hóa Đạo cũng đã là điều đáng quý, huống nữa sự hiện diện ấy đã từng vực dậy niềm tin và kính ngưỡng của Tăng Ni và Phật tử, giới trí thức và văn nghệ sĩ của nhiều thế hệ, ở trong nước và hải ngoại, đối với Giáo Hội. Sau lưng nhị vị Hòa Thượng lãnh đạo tối cao, sự hiện diện sáng ngời của Thượng Tọa Tuệ Sỹ là biểu hiện trí tuệ và dũng lực của Giáo Hội, và là tiềm năng sống còn của Giáo Hội chúng ta trong cơn nguy biến của Dân tộc và Đạo pháp. Chỉ có những người cộng sản quyết tâm triệt hạ Giáo Hội mới tìm cách loại trừ Thượng Tọa Tuệ Sỹ để làm giảm đi uy tín và sức mạnh của Giáo Hội; còn nếu sự loại trừ này lại do chính chúng ta quyết định thì thực là điều khó hiểu, khó giải thích. Do đó, chúng con thiết nghĩ, dù Thượng Tọa Tuệ Sỹ nhập thất, hoặc bị quản thúc tại gia, hoặc đang bị tù đày, thì Thượng Tọa vẫn cứ là biểu tượng rất cần thiết để gìn giữ vận mệnh của Giáo Hội. Trường hợp đặc biệt này đã được chứng minh hùng hồn qua một kinh nghiệm khác của Giáo Hội khi nhị vị Hòa Thượng bị lưu đày tại Quảng Ngãi và Thái Bình. Trong thời gian đó, Giáo Hội hoàn toàn bị cô lập, tê liệt, không còn lương viện, không hội họp, không còn bất cứ một sinh hoạt Phật-sự nào; nhưng nhị vị Hòa Thượng vẫn tiếp tục là biểu tượng rạng ngời của Tăng Ni và Phật tử toàn quốc và hải ngoại. Hai biểu tượng ấy, từ hai chốn lưu đày cách xa nhau, không nói, không làm, mà vẫn bảo vệ được giềng mối của Giáo Hội qua sự hiện diện vô hành của mình.

Nếu vì xin từ chức mà bị loại khỏi danh sách Ban Chỉ Đạo, điểm này cũng cần xét lại; nhất là sự thay đổi nhân sự này chẳng nói lên được một nhu cầu cần thiết và cấp bách nào. Đã có những khi Giáo Hội chỉ còn vồn vẹn nhị vị Hòa Thượng, và thêm Thượng Tọa Tuệ Sỹ lúc mới ra tù, mà nay thì cả Hội Đồng Lương Viện đã có, và còn nhiều Tăng Ni và Cư sĩ khác sẵn sàng dấn thân ở các miền, các tỉnh. Vậy thì vì nhu cầu khẩn cấp nào mà cần phải ‘thay ngựa giữa giò?’ Chúng con không muốn nói rằng nên nhất nhất giữ lại những thành viên cũ, cũng không muốn so sánh rằng những thành viên mới không bằng những thành viên cũ. Chúng con chỉ muốn nói rằng, chúng con không hiểu vì lý do gì mà lại có ít nhất bốn vị Tổng vụ trưởng xin từ chức (chưa kể một vị giáo phẩm cao cấp khác là Hòa Thượng Thích Thiện Hạnh, Chánh Thư Ký Viện Tăng Thống). Tại sao lại có sự từ chức đồng loạt như thế? Và tại sao sự từ chức của những vị này có vẻ như đã được “chấp thuận” một cách dễ dàng, nhanh chóng, là “để đáp ứng một nhu cầu cấp thiết khủng hoảng nào của Giáo Hội”? Phải chăng không thay thế lập tức những thành viên khác vào những chức vụ bỏ trống thì Giáo Hội sẽ sụp đổ ngay? Phải chăng thay vào những thành viên mới thì Giáo Hội sẽ được sáng giá hơn, rạng rỡ hơn, và công việc Phật-sự sẽ trôi chảy thông suốt

hơn? Hay là chỉ tạo một khủng hoảng trầm trọng trong lòng bao nhiêu Tăng Ni và Phật tử một lòng vì Giáo Hội?

Kính bạch Hòa Thượng, chúng con thiết nghĩ, sự kiện từ chức vừa qua của các thành viên Giáo Hội hẳn nhiên sẽ được hiểu là một phản ứng để cảnh giác một vấn đề nào đó mà Giáo Hội chúng ta cần nghiệm xét nguyên do hơn là ruồng bỏ họ.

Ba mươi năm qua Giáo Hội đã phải trải qua biết bao đắng cay gian khổ với sự tù đày, chết chóc của nhiều thành viên để được tồn tại và rồi gầy dựng lại bằng một khung sườn khiêm tốn của Hội Đồng Lương Viện như hiện nay. Một ngôi nhà tưởng chừng như đổ nát không còn gì đã được gầy dựng lại bằng sự góp sức của một số thành viên hiem hoi ở ngay tuyến đầu của hiem nguy, dẫn mình một cách trung kiên và bất khuất, sẵn sàng đánh đổi an nguy bản thân cho sự tồn vong của Giáo Hội. Những thành viên này, một sớm một chiều, nếu bị thay thế bằng những người khác bởi lý do không thích đáng sẽ dễ dẫn đến ý nghĩ rằng nội bộ thành viên Giáo Hội chúng ta không sát son gắn bó với nhau, nếu không muốn nói là đối đãi phũ phàng với những người cộng sự thâm tình. Điểm yếu này dễ dẫn đến hậu quả là Giáo Hội sẽ càng thưa thớt nhân sự trong tương lai, dễ rơi vào những cạm bẫy ly gián của các thế lực ngoại nhân chờ chực tiêu diệt Giáo Hội.

Kính bạch Hòa Thượng,

Ở trên là cảm nghĩ chung của chúng con về sự kiện, về hậu quả vừa diễn ra qua Giáo Chi. Nay xin trình bày thêm hai điểm trọng yếu mà chúng con cho rằng đã góp phần không nhỏ trong Giáo Chi về việc bổ sung, chấn chỉnh và kiện toàn Hội Đồng Lương Viện:

1/- *Về Cư sĩ Võ Văn Ái*: Cư sĩ đã được ghi nhận là người có những đóng góp to lớn trong vấn đề vận động quốc tế, khiến cho chính giới các quốc gia, các châu lục, cũng như các cơ quan nhân quyền quốc tế biết đến và lên tiếng ủng hộ công cuộc đấu tranh của Giáo Hội. Hầu hết thành viên Giáo Hội hải ngoại nói chung, không ai phủ nhận công đức của Cư sĩ Võ Văn Ái trong công tác ngoại vận đó. Nhưng thực tế, càng lúc càng chứng minh rõ ràng rằng, cũng chính vị cư sĩ này, nghiêm nhiên trở thành người lãnh đạo Giáo Hội trong và ngoài nước (điều này các sách báo trong nước và hải ngoại, của Phật giáo và không phải Phật giáo, cộng sản hay không cộng sản từng tố cáo, mà các thành viên Giáo Hội hải ngoại cố gắng không tin hoặc cố gắng bào chữa để bảo vệ thanh danh Giáo Hội). Các văn kiện của Viện Tăng Thống và Viện Hóa Đạo bị người ngoài dị nghị, cho rằng đều bị giả mạo bởi Cư sĩ Võ Văn Ái.

2/- *Hoàn cảnh bị quản thúc của Đức Tăng Thống và Hòa Thượng Viện Trưởng*: Đây cũng là một trong những lý do cốt lõi khiến cho Giáo Hội bị những phần tử thoái hóa, lợi dụng sự bùng nổ thông tin, đưa những tin tức không trung thực để hăm dọa và hướng dẫn sự quyết định của Lương Viện, đổ kỵ và gièm pha những bậc lương đồng trung kiên với Giáo Hội, đề bạt và sắp xếp nhân sự Giáo Hội theo tư ý của mình. Cũng chính bởi hoàn cảnh bị quản thúc mà không thể tổ chức những cuộc họp Ban Chỉ Đạo Viện Hóa Đạo đúng theo nhu cầu và nguyên tắc hành chánh. Một số quyết định của Lương Viện, qua các văn kiện tối quan trọng, lại được ủy thác cho một vài cá nhân ở hải ngoại không được trui luyện trong thiền môn và không am tường hiện tình Giáo Hội trong nước; hoặc trong thiền môn nhưng không thông suốt đường hướng của Giáo Hội; hoặc ở trong nước nhưng chỉ biết nghe theo một chiều từ các thành viên hợp ý ở hải ngoại. Một hoàn cảnh như thế, dần dà tạo thành nếp sinh hoạt thiếu dân chủ trong nội bộ Giáo Hội, trong khi chính chúng ta kêu gọi tự do dân chủ cho toàn dân.

Qua những điểm nêu trên, bậc thức giả không thể không dự kiến ngõ cụt của Giáo Hội trong những ngày sắp tới. Giáo Hội có thể vượt qua trăm năm đấu tranh với ngoại giáo hay 30 năm đấu tranh với sự đàn áp và hà khắc chính quyền để tồn tại, nhưng có thể sẽ không vượt qua được mặt vận của mình trong sự đục phá của nội trùng.

Kính bạch Hòa Thượng,

Chúng con cung kính trình bày cùng Hòa Thượng những sự việc như trên, không có nghĩa là thỉnh cầu Hòa Thượng phục chức hoặc cách chức chư tôn đức nào mà, chúng con chỉ muốn giải bày những ưu tư, thao thức của chúng con đối với tiền đồ của Giáo Hội. Nếu có thỉnh cầu, chúng con, toàn thể thành viên GHPGVNTNHN tại Canada, chỉ xin dập đầu kính mong Hòa Thượng lưu ý, cảnh giác, và bằng trí tuệ kim cương của Ngài, kiện toàn Hội Đồng Lưỡng Viện trong tinh thần dân chủ, tự giác, với sự đồng thuận hòa hợp của toàn thể Ban Chỉ Đạo, và đón nhận những thành ý xây dựng từ những thành viên xa gần chết sống vì Giáo Hội.

Và dù thế nào, chúng con vẫn luôn luôn hướng về Hòa Thượng, hướng về Giáo Hội, với ý chí và niềm tin bất hoại.

Thành tâm kính lễ Hòa Thượng và kính chúc Ngài pháp thể khinh an để tiếp tục lãnh đạo Giáo Hội vượt qua mọi thử thách, nguy nan của thời thế.

Nay kính,
Canada ngày 01 tháng 01 năm 2006
Thay mặt Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTNHN-Canada
Chủ Tịch

Tỳ kheo Thích Bồn Đạt

Bản sao kính gửi:

- Đại Lão Hòa Thượng Tăng Thống ‘đề thẩm tường’
- GHPGVNTNHN tại Hoa Kỳ / VP II VHD ‘đề kính tường’
- GHPGVNTNHN tại Châu Âu ‘đề kính tường’
- GHPGVNTNHN tại Châu Úc và Tân Tây Lan ‘đề kính tường’
- Hồ sơ lưu